

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

138. An, & qualiter Vicarius teneatur ad subsidium caritativum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

bitualis competit, adeoque Vicarius seu alio nomine nuncupatus ad solam curam actualem seu ejus exercitium deputatus jure operarii censendus est; ac proinde contentus esse deber congruā suā tanquam salario seu mercede operis ac laboris, de Luca, de paroch, d. 22. n. 7. citans plures Rota decisiones.

Quæstio 134. An Vicarius parochi licentiam dare possit alteri presbytero assistendi matrimonio?

Respondeo: de Vicario perpetuo intitulato certum est, quod possit; de eo etiam, quem parochus ad universitatem cura & administratiōnem sacramentorum deputavit, ait de Luca ad Trident. d. 26. n. 26, dicendum videri, quod iste non possit quidem alium Vicarium ad eandem universitatem deputare; possit autem dare licentiam specialem, & partes suas in negotio particulari alteri committere, &c. idem docent etiam de eo, quem parochus ad breve tempus absentię sua constituit, ut totam curam gerat; Sanch. de matrim. l. 3. d. 31. n. 15. Squil. de privileg. cler. c. 2. n. 34. apud Barb. de de off. paroch. c. 1. n. 38. Unde inferri videtur, ut habetur in indice Card. de Luca ad Trid. posse talem Vicarium dare licentiam alteri presbytero assistendi matrimonio. Quod si etiam adest consuetudinē, ut talis parochi delegatus ad universam parochiā curam, dum & ipse abest, ad breve tempus substituat sibi aliū ministraturum omnia Sacra menta (in quo casu parochus vice curatum instituens conscius talis coniuerdinis tacitè videtur dare facultatem delegato suo substituendi sibi aliū subdelegatum ad universitatem causarum, quia tunc non tam delegatus delegati istius, quām ipsius parochi censemur) posset sic institutus à vice curato dare alteri licentiam assistendi etiam matrimonio. Barb. loc. cit. ex Squil. n. 35. qui etiam n. 37. addat, quod parochus præsens asfumeret Vicarium locantem operas suas ad cumjuvandum, hic Vicarius nequeat delegare; quia non censemur ipse vices suas plenè commissis parochus.

Quæstio 135. Quæ etas requiratur in Vicario perpetuo, & intra quod tempus fieri debeat sacerdos?

Respondeo ad primum, requiri ut sit 25. annorum inchoatorum. c. cūm in cunctis. de elect.

2. Respondeo ad secundum: requiri, ut intra annum à pacifica possessione Vicaria, & legitimo impedimento cessante, promoveatur ad sacerdotium. c. licet canon. de elec. juxta Clem. unic. de off. Vicarii. Ratio est, quia curam animarum ac beneficium veluti curatum habet. Laym. ad c. ult. de offic. Vic. Unde iura, quæ hac in parte constituta sunt parochio seu de Rectore parochialis Ecclesia etiam in Vicario perpetuo locum habent. Azor p. 2. l. 3. c. 6. q. 7.

Quæstio 136. An & qualiter Vicarius perpetui teneantur ad residentiam personalem in suis Ecclesiis?

Respondeo ad primum affirmativè: quia habent beneficium veluti curatum. Laym. loc. cit. cum communī.

2. Respondeo secundò: circa hoc onus ac modum residendi Vicario tali congruunt ea, quæ de

parocho disposita sunt. C. de Luca ad Trid. d. 4. n. 11. ac proinde sicur de parocho constituitur circa materialem ejus habitationem per plures S. Congreg. declarationes, ut ea sit prope Ecclesiam, sive intra ipsius parochiæ limites in loco convenienti, omnibusque opportuno in domo parocho destinata. de Luca ibid. ita idem dicendum de habitatione Vicarii perpetui.

Quæstio 137. An & qualiter Vicarii perpetui teneantur ad recitandas horas Canonicas?

Respondeo primò: Vicarium perpetuum obligari ad eas; quia est verè beneficiatus, ut constat ex c. postulati. de rescript. & quia Vicarius talis in Ecclesia tali parochiali verè curatus est quoad exercitium & effectum, licet quoad habitum & proprietatem cura sit penes Rectorem principalem. Laym. Theol. Mor. l. 4. tr. 2. c. 6. n. 8. citans Gloss. ad c. super eo. de prob. in 6.

2. Respondeo secundò: Vicarios temporales ratione Vicaria ad horas Canonicas non obligari. Laym. ibid. & Barb. l. 3. jurn. Eccl. c. 6. n. 62.

3. Respondeo tertio: excipiendo, quod hos temporales Vicarios casus sequentes. Primo: si speciatim deputatus sit ad officium Canonicum vice alterius in choro cantandum; Secundo: si ei plena administratio beneficii cum auctoritate & consensu Episcopi, tametsi ad tempus & amovibilitatem, commissa sit; tunc enim ex tacita conditio ne & pacto committi censemur, ut omnia officia, praester; si nimis principalis, cuius Vicarium agit, officium non persolvat. v.g. si aliqui commendetur Ecclesia interim, dum beneficiarius puer, qui puer scilicet orare non potest, adolescent; aut si parocho, qui ob incurabilem infirmitatem beneficio praesente nullo modo potest, Vicarius vel Coadjutor ab Episcopo designetur, ita ut administrationem etiam in temporalibus habeat, & solū aliquam portionem congruam parocho in firmo relinquere reneatur juxta Abb. in c. de rectoribus. de institut. n. 5. Tertio: si beneficium, quod monasterio unitum est, auctoritate Episcopi committatur alicui Vicario, quamvis ad nutum amovibili: ita ferè Barb. ex Laym. citatque uterque Suar. de relig. l. 4. de Hor. can. c. 22. n. 15.

Quæstio 138. An & qualiter Vicarius teneantur ad subsidium charitativum?

Respondeo ad primum: Vicarium, præsertim investitum seu intitulatum, teneri ad subsidium charitativum, ut & ad alias actiones, quæ alias ab Episcopo beneficiatis imponuntur. c. 2. de suppl. negl. prel. & c. de monach. de prob. Laym. in cit. c. 2. n. 5. Hæc enim sunt iura, quæ Pontifex ait, Vicariis persolvenda esse.

2. Respondeo ad secundum: persolvendum hoc subsidium juxta ratam portionem, quæ Vicariis ex officio provenit. Nihilominus interdum Vicariis, aliiisque pensionariis portio assignatur omnino libera, ita ut totum onus principali Rectori incumbat, tametsi is alias exemplus sit (non enim exemptus est ratione populi & Ecclesia parochialis Episcopo subjectus; cùm unio fieri censemur salvo jure Episcopali. Laym. l. 4. Theol. Mor. tr. 2. c. 17. q. 5. Abb. in c. pastoralis. de donat. in 6. & ibid. DD. communiter) in quo casu necesse non est, ut Vicario designetur certa portio redditum ex beneficio, sed sufficit ei dare congruentem sustentacionem.

nem, & tunc omnia alia onera, etiam hospitalitatis exercenda incumbunt principali. v. g. monasterio, juxta Clem. i. de jurep. Laym. loc. cit.

Questio 139. An & qualiter esse possint plures Vicarii perpetui ejusdem parochialis?

1. Respondeo primò: etiam si beneficium unicum sit & individuum, adeò ut ejus Rectoria importet verum matrimonium spirituale, non admittens duplicitatem personarum; adhuc tamen fieri potest non solum, ut dum penes plures representantes unam personam sicutam v. g. penes omnes Collegii Canonicos est Rectoria principalis seu cura habitualis, plures deputentur ad ejusdem curæ exercitium Vicarii (etsi enim Rectorum seu parochorum pluralitas de jure prohibita sit, ne una mulier plures viros habeat; id tamen non procedit nisi in eo, qui verus Rector & sponsus est Ecclesia; non autem in hujusmodi Vicariis, qui operariorū portiū jure censendi sunt; de Luca ad Trid. d. 9. n. 5.) verum etiam ut nullo existente Rectori, qui formaliter sponsi vel capitris personam gerat, plures sint personæ materiales dictam formalem unicam personam representantes; vel (quod verius dicitur, ad exercitium deputatae cum participatione fructuum ac emolumentorum. Card. de Luca de jurepatron. d. 7. n. 6. Sed neque dum collegio vel capitulo annexa est, cura aliquid statutum à Trid. aut alibi in jure de constituendi Vicarii unicitate vel pluralitate, & bene; cùm id ex facti qualitate pendeat, an scilicet unus tantum supplere possit vel plures requirantur, de Luca ad Trid. loc. cit. n. 4.

2. Respondeo secundò: idem tamen Vicaria titulus ad duos spectare non potest. Laym. ad c. 4. de off. Vicar. n. 3. quemadmodum nec ullius alterius beneficii titulus duorum esse potest.

Questio 140. An plures Vicaria simul confiri possint uni?

R Espondeo negative, si in titulum seu in perpetuum conferatur, adeoque habeant curam animarum. Laym. ad c. 2. de off. Vicar. Corrad. in pr. benef. l. 3. c. 9. n. 14. eadem enim prorsus est ratio de duabus Vicariis perpetuis, quæ de duabus parochialibus, aut duobus beneficiis personalem residentiam requirentibus, quæ est ratio, cur duo beneficia curata retineri non possint; quod nimis utrumque requirat personalem residentiam. Corrad. ibid. atque ita duæ Vicariae sunt inter se incompatibilis: Unde etiam est, quod obtinetur Vicariam perpetuam in beneficio curato, si assequatur secundam Vicariam habentem curam animarum, vel quocunque aliud beneficium, non potest resignare primam Vicariam ad favorem alterius; quia vacat ipso jure per adoptionem secundi talis beneficii curati. juxta c. de multis. de præb. & Extrav. Exscrutabilis. it. eaem. Laym. ad c. 1. de off. Vicar. Corrad. loc. cit. n. 2.

Questio 141. An, & qualiter Vicario perpetuo mortuo Ecclesia dicatur vacare per ejus obitum?

1. Respondeo ad primum affirmativè: & hoc ipsum operatur talis Vicaria perpetuitas, & quia habetur in titulum. Corr. loc. cit. n. 11. Lott. l. 1. q. 33. n. 112.

2. Respondeo ad secundum: dici etiam hoc causa Ecclesiam vacare tanquam viduatam secundario Praelato. Lott. ibidem. citans Bellam, decis. 701. n. 5. & Stap. de Lit. gratia. rubrica de qualitate & statu benef. n. 10.

PARAGRAPHVS III.

De Parochis, & Ecclesiis Parochialibus, &c.

Questio 142. Vnde nomen Parochi, & quid in jure canonico importet?

R Espondeo, arbitrari quosdam apud Azor. p. 2. l. 3. c. 12. parochi nomen in Ecclesiam traductum à gentilium parochis (quales dicebantur, qui ad Salem, lignaque, hoc est, rerum omnium copiam Regum, Principum ac populorum legatis Romani missis suppeditanda destinati) èd quòd Episcopali auctoritate illis praefecti, ut plebi verbi divini ac Sacramentorum pabulum præbeant, & his favet verbi Elymon, deductum à græco παρόχος, quod præbere significat. Alii nomen parochi derivant à græco πάροικος, quod accolam seu incolam, uti & parœcia (quo nomine jam olim tempore D. August. in eodem sensu Ecclesiastico, quo modò usurpatur, usos fuisse Christianos ex eodem August. l. 14. de civit. testatur Barb. juris Eccl. l. 1. c. 10. n. 11.) accolaram conventum seu habitacionem significat, èd quòd tali habitato, suisque limitibus clauso districtui ad gerendam animarum curam præficiatur parochus. Zech. de rep. Eccles. c. 28. n. 1. Gonz. ad reg. 8. gl. 6. n. 39. apud Barb. loc. cit. n. 13.

Questio 143. An, & qualiter Episcopo nomen Parochi tribuatur?

1. Respondeo primò: Ecclesiam Cathedralem esse Ecclesiam Episcopi, & hunc respectu illius dici propriè & immediate parochum, non vero respectu aliarum parochialium. Barb. l. 3. c. 26. §. 2. n. 13. citans Abb. in c. cum contingat. de off. ordinari. n. 7. Rebus. de decim. q. 7. n. 7. Monetam. &c.

2. Respondeo secundò: Dum juxta morem fere generalem Hispaniæ (præcipue diocesis Toletana, & Hispalensis, teste de Luca de regular. d. 1. num. 43.) in diocesi non sunt parochiæ distinctæ, nullusque parochus proprius in titulum, tota diocesis dicitur unica parochia, cuius Rector seu parochus universalis est Episcopus, qui in singulis locis vel Ecclesiis curam exercet per Clericos ad nutum ab eo amovibiles, qui & propterea parochi non sunt, nec dicuntur. de Luca de decim. d. 1. n. 4. idem habet d. 17. n. 10.

3. Respondeo tertio: de cetero, ubi sunt parochiæ distinctæ, & in qualibet adest proprius, Episcopus dici non potest Rector seu parochus totius diocesis. Lott. l. 1. q. 20. n. 61. citans Gonz. ad reg. 8. gl. 6. & Rotam decis. 309. n. 4. p. 2. divers. Parochia namque dicitur partitio curæ, ut patet ex assignatione limitum unicuique facta. Lott. n. 62. sed neque ullo modo dici potest Rector cuiuslibet parochiæ intra suam diocesin: sic enim obtineret plura curata contra juris dispositionem. Lott.